

Els Galli tarragonins del segle XIX

Salvador-J. Rovira i Gómez

Doctor en Història Moderna i

Membre de la Societat Catalana de

Genealogia, Heràldica, Sigil·lografia,

Vexil·lologia i Nobiliària

Resum: Aspectes històrics del llinatge tarragoní dels Galli durant el segle XIX. S'aporten els trets biogràfics de Joan i Rafael de Gallí Bover, de Joan, Rafael i Eulàlia de Galli i Soler i d'Ignasi de Galli i Brunet.

Paraules Clau: Tarragona, guerra del Francès, Ajuntament de Tarragona.

Resumen: Aspectos históricos del linaje tarraconense de los Galli durante el siglo XIX. Se aportan rasgos biográficos de Joan y Rafael de Galli Bover, de Joan, Rafael y Eulàlia de Galli Soler y de Ignasi de Galli Brunet.

Palabras Clave: Tarragona, guerra del Francès, Ayuntamiento de Tarragona.

Abstract: Historical aspects of the Tarragona lineage of the Galli family during the 19th century. Biographical features of Joan and Rafael de Galli Bover, Joan, Rafael and Eulàlia de Galli Soler, and Ignasi de Galli Brunet.

Key Words: Galli, Tarragona, war of the Francès, Ajuntament of Tarragona.

Résumé: Aspects historiques de la lignée tarraconense des Galli pendant le XIXe siècle. Traits biographiques de Joan et Raphaël de Galli Bover, Joan, Raphaël et Eulàlia de Galli Soler, et d'Ignasi de Galli Brunet.

Mots Clés: Galli, Tarragone, guerre du Francès, Ajuntament de Tarragone.

Els Galli Tarragonins del Segle XIX

Galli

Dels descendents de Lleonard de Galli i Ubercini i Isidra Bover aconseguiren arribar al segle XIX els fills Joan, Rafael i Lleonard de Galli i Bover, i els néts Maria de Galli i Vilar, Ignasi de Galli i Brunet i Eulàlia, Joan i Rafael de Galli i Sales.¹

1. Joan de Galli i Bover, que segueix, rebé les aigües baptismals el 12 de febrer del 1745.

Contragué dos matrimonis: el primer, el 1772, amb Marina Sales i el segon, el 1827, amb Francesca Ferriol.² Fou fuster i constructor de cotxes, com el seu pare, però, finalment, aconseguí tenir el càrrec de tinent visitador de monts de la província marítima de Tarragona.³

El gener del 1816 l'Intendent de Marina demanà a l'Ajuntament un informe "*sobre la conducta que guardó [Joan de Galli] en el tiempo de la invasión enemiga*". La corporació municipal lliurà el seu informe el dia 22 i gràcies a ell sabem el que aleshores féu Joan de Galli:

...durante la dominación enemiga observó buena conducta y siempre permaneció constante en favor de la justa causa, y no se le conoció el menor afecto al gobierno intruso. Al tiempo del asalto de esta plaza pudo salir de ella con mucho peligro, y se fue a la Ciudad de Palma en Mallorca, y después de algún tiempo pasó a Villanueva, pueblo libre en donde se estableció el tribunal principal de Marina, y no volvió a entrar a esta ciudad hasta que fue desocupada de los enemigos.⁴

L'any 1821 atorgà poders a Juan Quijada, oficial primer del Ministeri de Marina del Departament de Cartagena, perquè li cobrés el que se li devia del seu sou com a tinent visitador de monts.⁵ El seu germà Lleonard li deixà en morir 5.000 rals i per haver-los, el 8 de març del 1831, atorgà poders a Francisco Pérez, de Madrid, perquè els hi cobrés.⁶

El 3 d'agost del 1829 redactà, trobant-se bé de salut, el testament. Nomenà marmessors a Francesc-Antoni Calvet i a Joan Casas de Galli. A l'esposa Francesca Ferriol li deixà el que li havia aportat en dot i el gaudi de l'usdefruit i designà hereva la filla Eulàlia.⁷ Aquest document restà arrodonit pel codicil redactat el 13 de gener del 1832 en el que anul·là el dret de viure a casa seva que havia donat al fill Rafael.⁸

-
1. Els Galli foren ennoblits per Carles IV que concedí al seu cirurgià de cambra Lleonard Galli i Bover, en cap del seu pare el florentí Leonardo Galli Ubercini, el privilegi de noble del Principat de Catalunya.
 2. AHT (Arxiu Històric de Tarragona). Fons Notarial de Tarragona, sign. 979, f. 308.
 3. AHT. Fons Notarial de Tarragona, sign. 783, f. 287.
 4. AMT (Arxiu Municipal de Tarragona). Acords, p. 2018, f. 12, senyal 47.
 5. AHT. Fons Notarial de Tarragona, sign. 923, f. 33.
 6. AHT. Fons Notarial de Tarragona, sign. 980, f. 31.
 7. AHT. Fons Notarial de Tarragona, sign. 981, f. 91.
 8. AHT. Fons Notarial de Tarragona, sign. 1035.

Fou pare de:

- a. Joan de Galli i Sales que escollí la carrera militar i com que volia entrar de cadet, sol·licità a l'Ajuntament de Tarragona, el 31 de març de 1800, que li certifiqués era nét de Lleonard de Galli.⁹

L'octubre del 1809 encara vivia, però a partir d'aquí li perdem el rastre i no apareix en el testament del pare pel que deduïm que morí durant la guerra del Francès.¹⁰

- b. Rafael de Galli i Sales nasqué el 10 de desembre del 1783¹¹. Hom el dedicà al servei de l'Església i el 23 d'agost del 1801 aconseguí la comensalia de Sant Agustí, de la Catedral de Tarragona¹².

No s'entengué amb el seu pare que, en els codicils del 1832, afirmà que l'havia abandonat i separat de la seva casa i companyia i que per això s'havia vist obligat a tornar-se a casar, també l'acusà d'haver-se endut sense el seu consentiment totes les joies, robes i diners que li semblà i d'haver-lo deixat "en termes molt sensibles de haver jo de procurar lo necessari per subsistir".¹³

Redactà dos testaments, el 27 de març del 1836 i el 18 de gener del 1845, i en ambdós designà hereva a Magdalena Sales i Portella, tal volta una cosina per part de mare.¹⁴

- c. Eulàlia de Galli i Sales es casà amb el forner Nicolau Roig i Ribes. El pare la designà hereva.¹⁵ Sobrevisqué al marit i el 24 de maig del 1862, en què vengué als ferrocarrils de Tarragona a Martorell i Barcelona 3.833 metres² de terreny per 3.000 rals, encara vivia.¹⁶

2. Rafael de Galli i Bové es casà l'any 1772 amb Magdalena Vilar¹⁷.

Aprengué l'ofici familiar de cotxer, però el deixà amb posterioritat al maig del 1794 pel de guarda de magatzem d'artilleria¹⁸.

El 27 d'octubre del 1799 fou designat per ocupar la plaça de regidor de l'Ajuntament de Tarragona que havia quedat vacant per defunció d'Ignacio de la Cruz de la que prengué possessió el Nadal del 1800.¹⁹

9. AMT. Acords, p. 2000, senyal 79.

10. AHT. Fons Notarial de Tarragona, sign. 779, f. 237.

11. S.-J. Rovira i Gómez, Rics i poderosos, però no tant. La noblesa a Tarragona i comarca al segle XVIII, Tarragona, Cercle d'Estudis Històrics i Socials Guillem Oliver del Camp de Tarragona, 2000, p. 107.

12. S. Ramon Vinyes, "Les comensalies i comensals de la Seu de Tarragona dels segles XIII al XIX", Butlletí Arqueològic (Tarragona), 21-22 (1999-2000), p. 421.

13. AHT. Fons Notarial de Tarragona, sign. 1035.

14. AHT. Fons Notarial de Tarragona, caixa 1778, testament 10; sign. 6674, f. 305.

15. AHT. Fons Notarial de Tarragona, sign. 3981, f. 91.

16. AHT. Fons Notarial de Tarragona, sign. 6939, f. 157.

17. S.-j. Rovira i Gómez, Rics i poderosos, p. 208.

18. Ibid.

19. AMT. Acords, p. 2000, f. 1v.

Els Galli Tarragonins del Segle XIX

El fet que la noblesa arribés als Galli quan Rafael ja era un adult el féu esdevenir força vanitós. Aprofitava qualsevol ocasió per sobresortir, així no dubtà pas en protestar pel lloc que li havia estat assignat com a regidor i no acceptà seures, després de Carles de Morenes, ja que aquest, deia, “*no es més que cavallero doncel de Cataluña*”, ni de Francesc Güell i Gaspar Cases, ja que només eren “*unos meros ciudadanos honrados*”.²⁰

Sembla ser que resultava conflictiu. No gens menys, el 1800, tingué una topada amb el governador per qüestions de sanitat, fins el punt que aquest arribà a demanar a l'Ajuntament que el separés de les juntes de Sanitat i de l'Hospital de Santa Tecla.²¹ El 1804 també experimentà divergències amb la primera autoritat de la plaça per qüestions relacionades al sometent a causa de “*cierto descuido criminal y de las más fatales resultas*” i exigí a l'Ajuntament que el suspengués de la vocalia que ocupava,²² i el gener del 1810, com a encarregat dels allotjaments, tingué discrepàncies serioses amb un oficial que l'arribà a insultar i colpejar.²³

Morí a Tarragona “en la tarde que donaren lo asalt los francesos” i tot fa pensar que fou una de les víctimes de l'entrada dels napoleònides a la ciutat el 28 de juny del 1811.²⁴

Fou pare de Marianna de Galli i Vilar que, el 18 de gener del 1798, es maridà amb l'advocat mataroní Pere-Joan Prats i Freginals, fill de Francesc Prats i de Francesca Freginals²⁵, de qui ja havia enviduat l'octubre del 1817 en què vengué a carta de gràcia a Miquel Florensa el primer pis i el magatzem de la casa que posseïa al carrer Puig d'en Pallars per 400 lliures.²⁶

Finalment tenim a Ignasi de Galli i Brunet, fill d'Andreu de Galli i Bové, que seguí la carrera militar i el 1831 era tinent coronel d'infanteria i capità del Regiment d'infanteria de Zamora. El 28 de març del 1831 atorgà poders a Joaquim Tomàs, tinent del seu regiment, perquè acordés amb la seva mare i els seus germans la part que li corresponia dels 5.000 rals que l'oncle Lleonard havia deixat al pare en el seu darrer testament atorgat el 7 de setembre del 1826.²⁷

20. AMT. Acords, p. 2000, f. 7v.

21. AMT. Acords, p. 2000, senyals 66 i 67.

22. AMT. Acords, p. 2000, senyal 279.

23. AMT. Acords, p. 2010, f. 10, 15v.

24. ACT (Arxiu de la Catedral de Tarragona). Òbits, 4, f. 301v.

25. S.-J. Rovira i Gómez, Rics i poderosos, p. 108.

26. AHT. Fons Notarial de Tarragona, sign. 922, f. 100.

27. AHT. Fons Notarial de Tarragona, sign. 980, f. 51.